

WYMAGANIA EDUKACYJNE
z katechezy w zakresie klasy VI szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/10
i podręcznika nr RA-23-01/10-RA-2/14
„Wierzę w Kościół”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Kryteria w zakresie oceny celującej należy określić indywidualnie.

Ogólnie:

Ocena celująca oznacza, że osiągnięcia ucznia wyraźnie wykraczają poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych w realizowanym przez nauczyciela programie nauczania.

Uczeń:

- twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia,
- proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych,
- osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach,
- angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne,
- twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach,
- jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń,
- posiada inne osiągnięcia indywidualne promujące ocenę celującą.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. TAJEMNICA KOŚCIOŁA CHRYSZTUSOWEGO			
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Jezus założył Kościół, – identyfikuje Kościół ze wspólnotą ludzi ochrzczonych, – streszcza tekst Ewangelii – Mt 4,18-22, – podaje, że Jezus Chrystus objawił Ducha Świętego, – określa, jaką postawę należy przyjąć wobec działania Ducha Świętego, – podaje, że Duch Święty jest źródłem darów i charyzmatów udzielanych Kościołowi, – wymienia siedem darów Ducha Świętego, – objaśnia znaczenie słowa „charyzmat”, – podaje, że Duch Święty został zesłany na ziemię w dniu Pięćdziesiątnicy, – rozróżnia symbole Ducha Świętego, – wylicza trzy cnoty Boskie, – podaje przykłady oddziaływania Ducha Świętego na Apostołów, – stwierdza, że Duch Święty źródłem 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa, na czym polega współpraca w budowaniu Kościoła, – wyjaśnia, w jaki sposób Duch Święty działa w człowieku, – rysuje symbole Ducha Świętego, – wskazuje na konieczność pogłębiania wiary, zaufania i miłości względem Boga, – wskazuje na modlitwę i świadectwo życia codziennego jako udział w apostołskiej działalności Kościoła, – objaśnia, na czym polega misyjny charakter Kościoła, – przytacza treść nakazu misyjnego Chrystusa, – wyjaśnia, co poleca Jezus w nakazie misyjnym, – wyjaśnia, w jakich okolicznościach Jezus powołał św. Pawła, – wyjaśnia, w jaki sposób pierwsi 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia imiona Apostołów, – wyjaśnia, jaką jest istota poszczególnych darów Ducha Świętego, – określa znaczenie darów i charyzmatów w życiu chrześcijańskim, – wyjaśnia, jaką rolę w życiu chrześcijanina pełnią cnoty Boskie, – charakteryzuje rolę Ducha Świętego w życiu Kościoła, – proponuje sposoby zaangażowania się w dzieło misyjne Kościoła, – podaje, że papież wraz z Kolegium Biskupów stanowi Urząd Nauczycielski Kościoła, – objaśnia, kiedy nauczanie papieża jest nieomylne, – określa, dlaczego św. Pawła nazywamy Apostołem Narodów, – charakteryzuje Kościół jako jeden, święty, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia stwierdzenie: „człowiek współczesny może być rybakiem ludzi”, – stwierdza, że Duch Święty jest źródłem mocy dla wyznawców Chrystusa, – uzasadnia potrzebę współpracy z Duchem Świętym w pogłębianiu wiary, nadziei i miłości w codziennym życiu, – uzasadnia potrzebę głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie, – klasyfikuje nauczanie zwyczajne i nadzwyczajne Kościoła, – stwierdza, że św. Paweł uświadamia nam potrzebę bycia apostołem Jezusa w świecie, – uzasadnia związek Eucharystii z miłością bliźniego, – wskazuje na sakrament chrztu świętego jako dar i obowiązek chrześcijanina.

<p>apostolskiej działalności Kościoła, – podaje, że nakaz misyjny dotyczy wszystkich chrześcijan, – wyjaśnia znaczenie słów: „prymat” i „nieomyślność”, – podaje, że św. Piotr był pierwszym papieżem, – rozróżnia, że papież jest zastępcą Chrystusa na ziemi i następcą św. Piotra, – streszcza tekst biblijny o powołaniu Piotra na papieża, – charakteryzuje postać św. Piotra, – wskazuje, że św. Piotr i każdy papież realizuje posłannictwo Chrystusowe, – nazywa św. Pawła Apostołem Narodów, – wymienia cechy wspólnoty, – opowiada o życiu pierwszych wspólnot chrześcijańskich, – stwierdza, że pierwsze wspólnoty chrześcijańskie są wzorem wypełniania zadań Kościoła, – podaje, że Chrystus jest obecny w Kościele, – podaje, że katolik to człowiek należący do Kościoła Chrystusowego, – streszcza fragmenty Pisma Świętego mówiące o Kościele.</p>	<p>chrześcijanie realizowali naukę Chrystusa, – rozróżnia przymioty Kościoła, – wyjaśnia, co otwiera drogę naszego zbawienia, – wymienia dary otrzymane na chrzcie świętym, – proponuje sposoby aktywnego angażowania się w życie Kościoła.</p>	<p>powszechny i apostolski, – stwierdza, że Kościół jest wspólnotą, którą łączy wspólna wiara w Chrystusa, – wskazuje na konieczność podejmowania różnych czynności w Kościele.</p>	
---	---	---	--

II. SIEDEM SAKRAMENTÓW ŚWIĘTYCH

<p>Uczeń: – wymienia siedem sakramentów świętych, – wyjaśnia, czym są sakramenty, – podaje, że sakrament chrztu jest fundamentem życia chrześcijańskiego, – charakteryzuje obrzęd sakramentu chrztu świętego, – wyjaśnia, jakie dary otrzymujemy w sakramencie bierzmowania, – podaje, że Eucharystia jest źródłem miłości Boga i człowieka, – podaje, że w sakramencie pokuty i pojednania spotykamy się z Bogiem, który jednoczy nas ze sobą i ludźmi, – nazywa Boga kochającym i miłosiernym Ojcem, – podaje, że Jezus powołuje do kapłaństwa, – identyfikuje sakrament kapłaństwa z</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego chrzest jest fundamentem życia chrześcijańskiego, – stwierdza, że bierzmowanie jest sakramentem umocnienia w wierze, – objaśnia, kto i kiedy może przyjąć sakrament bierzmowania, – nazywa Eucharystię sakramentem miłości, – wskazuje na potrzebę korzystania z sakramentu Eucharystii, – wyjaśnia potrzebę pracy nad sobą dla dobra osobistego i całej wspólnoty Kościoła, – określa, jakie warunki trzeba spełnić, aby sakrament pokuty i pojednania był powrotem do Boga, – wyjaśnia znaczenie terminów: seminarium, święcenia, – nazywa sakrament namaszczenia chorych</p>	<p>Uczeń: – klasyfikuje podział sakramentów, – uzasadnia, że w przyjmowaniu sakramentów konieczna jest wiara i współpraca z Bogiem, – objaśnia określenie: „woda żywa”, – określa obrzędy sakramentu bierzmowania, – objaśnia, dlaczego Eucharystia jest sakramentem miłości, – wskazuje konsekwencje sakramentu Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie zawierają małżeństwo w Kościele, – objaśnia obrzęd namaszczenia chorych, – dowodzi, dlaczego należy korzystać z sakramentu namaszczenia chorych.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje biblijne podstawy sakramentów, – dowodzi znaczenia sakramentu bierzmowania w życiu chrześcijanina, – objaśnia określenia Eucharystii, – określa, na czym polega udział kapłanów w misji Chrystusa, – porównuje związek miłości małżeńskiej do miłości Chrystusa wobec Kościoła, – opowiada, jak należy przygotować się do przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych, – określa, jakie łaski są udzielane w sakramencie namaszczenia chorych.</p>
---	---	--	--

<p>kontynuacją misji Chrystusa, – podaje, że sakrament małżeństwa jest przymierzem miłości, – wymienia, co ślubują sobie małżonkowie w sakramencie małżeństwa, – objaśnia różnicę między sakramentem małżeństwa a ślubem cywilnym, – wskazuje, kto powołuje i uzdalnia do miłości małżeńskiej.</p>	<p>darem Chrystusa dla ludzi cierpiących.</p>		
--	---	--	--

III. ŻYCIE Z CHRYSTUSEM WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

<p>Uczeń: – wyjaśnia, co łączy wszystkich chrześcijan w Kościele, – określa zadania chrześcijan wynikające z przynależności do Kościoła – Mistycznego Ciała Chrystusa, – podaje, że Jezus założył Kościół, – rozróżnia Kościół powszechny i Kościół lokalny, – wymienia przykazania kościelne, – podaje, że świeccy to wierni, którzy nie mają święceń kapłańskich ani zakonnych, – podaje, że człowiek jest istotą społeczną, – wymienia wspólnoty, w których żyje człowiek, – rozróżnia uczynki miłosierdzia co do duszy i co do ciała, – wyjaśnia, w jaki sposób można wypełniać przykazanie miłości w codziennym życiu, – podaje, że modlitwa jest rozmową i spotkaniem człowieka z Bogiem, – podaje, że najdoskonalszą modlitwą wspólnotową jest modlitwa liturgiczna, – podaje, że niedziela jest dniem Pańskim, – określa sposoby świętowania dnia Pańskiego.</p>	<p>Uczeń: – podaje, że Kościół to Mistyczne Ciało Chrystusa, – wyjaśnia znaczenie terminów: Kościół powszechny, Kościół lokalny, – wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych, – wyjaśnia, jaką rolę pełnią wierni świeccy w Kościele, – wskazuje na konieczność dawania świadectwa wiary świeckich w Kościele, – wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien dbać o życie wspólnotowe, – podaje, że uczynki miłosierdzia są świadectwem miłości braterskiej, – proponuje sposoby troski i odpowiedzialności za innych ludzi, – wyjaśnia, jaka powinna być modlitwa, – definiuje modlitwę osobistą i liturgiczną, – wyjaśnia, dlaczego niedzielę nazywamy dniem Pańskim.</p>	<p>Uczeń: – objaśnia, co to znaczy, że Kościół jest Mistycznym Ciałem Chrystusa, – wskazuje na różnorodność zadań we wspólnocie Kościoła powszechnego i Kościoła lokalnego, – uzasadnia potrzebę przestrzegania przykazań kościelnych w swoim życiu, – proponuje sposoby zaangażowania się wiernych świeckich w życie Kościoła, – stwierdza, że każdy gest miłości wobec drugiego człowieka jest okazaniem miłości Chrystusowi, – wskazuje na konieczność modlitwy w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia, jak należy się modlić.</p>	<p>Uczeń: – proponuje sposoby czynnego zaangażowania się w życie Kościoła lokalnego – diecezji i parafii, – określa, jakie są sposoby wypełniania przykazań kościelnych, – charakteryzuje cechy miłości chrześcijańskiej, – stwierdza, że modlitwa wypływa z potrzeby serca człowieka, – wskazuje na modlitwę osobistą i wspólnotową jako wypełnienie nauki Chrystusa, – dowodzi wartości modlitwy osobistej i wspólnotowej – liturgicznej, – stwierdza, że dla chrześcijanina niedziela to dzień spotkania z Chrystusem Zmartwychwstałym.</p>
--	--	--	---

IV. JESTEŚMY WŁĄCZENI W DZIEDZICTWO KOŚCIOŁA

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że św. Wojciech jest wzorem świadka wiary w Boga, – wskazuje na postawę wierności Bogu na wzór św. Wojciecha, – podaje, że Polska w 966 roku przyjęła chrzest, – identyfikuje przyjęcie chrztu przez Mieszka I z chrztem Polski, – wskazuje na obecność Chrystusa w narodzie polskim, – wymienia przykłady kultury chrześcijańskiej, – podaje znaczenie słowa „misje”, – wskazuje na potrzebę modlitwy za misje, – podaje, że tajemnice różańca świętego są streszczeniem najważniejszych wydarzeń z życia Jezusa i Maryi, – wymienia tajemnice różańca świętego, – podaje, że Maryja jest Królową Polski, – określa, kto i kiedy ogłosił Maryję Królową Polski, – wskazuje, kiedy obchodzimy uroczystość Królowej Polski, – podaje, że Maryja jest naszą Pośredniczką i Orędowniczką, – wymienia postaci wielkich Polaków, którzy czcili Maryję. – proponuje sposoby czczenia Maryi, – podaje, że sanktuaria maryjne są wyrazem kultu Maryi w Kościele, – podaje nazwę diecezji i parafii na terenie, której mieszka, – wskazuje sposoby aktywnego uczestnictwa w życiu parafii i diecezji, – definiuje, co to jest Ojczyzna. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaką rolę odegrał św. Wojciech w historii chrześcijaństwa polskiego, – uzasadnia potrzebę dawania świadectwa przynależności do Kościoła, – wyjaśnia, czym jest kultura chrześcijańska, – wyjaśnia, z czego wypływa działalność misyjna Kościoła, – proponuje sposoby włączenia się w dzieło misyjne Kościoła, – charakteryzuje tajemnice różańca świętego, – wyjaśnia, dlaczego Polacy powinni oddawać szczególną cześć Maryi, – objaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową ludzkich serc, – wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy Pośredniczką i Orędowniczką, – określa formy kultu maryjnego w Kościele, – definiuje, czym jest sanktuarium, – wymienia imiona i nazwiska biskupa diecezji, proboszcza i wikariuszy parafii, na terenie której mieszka, – wyjaśnia pojęcia: diecezja, parafia, biskup ordynariusz, – podaje, że miłość Ojczyzny jest obowiązkiem chrześcijanina, – wyjaśnia, czym jest patriotyzm, – wymienia przejawy kultury chrześcijańskiej w Europie i Polsce. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – proponuje sposoby dawania świadectwa swojej wiary w Boga, – wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla narodu i <u>Europy</u>, – proponuje sposoby rozwijania wiary otrzymanej na chrzcie, – opowiada o początkach chrześcijaństwa w Polsce, – dowodzi związku wiary i Kościoła z życiem narodu polskiego, – proponuje sposoby kształtowania kultury chrześcijańskiej, – dowodzi konieczności działalności misyjnej Kościoła, – wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy nauczycielką życia Jezusa, – wskazuje na pobożność maryjną jako szczególny rys polskiej religijności, – wymienia sanktuaria maryjne w Polsce, – określa, jakie obowiązki wynikają z miłości do Ojczyzny, – wskazuje, jakie są owoce kultury chrześcijańskiej w Europie i Polsce. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opowiada o życiu św. Wojciecha, – dowodzi, że chrześcijanin powinien być świadkiem wiary w Boga, – stwierdza, że włączenie narodu polskiego do Kościoła powszechnego było wydarzeniem religijnym, politycznym i społecznym, – wyjaśnia znaczenie słów Chrystusa: „Beze Mnie nic nie możecie uczynić” w odniesieniu do narodu polskiego, – wskazuje, jak być odpowiedzialnym za chrześcijańskie dziedzictwo, – analizuje, co to znaczy, że misje są odnową Kościoła, – określa, kto i kiedy ogłosił Maryję Królową Polski, – opowiada o odnowieniu ślubów jasnogórskich, – określa, dlaczego Maryję otaczamy szczególną czcią w Kościele, – streszcza historię diecezji, parafii, – określa wpływ chrześcijaństwa na kulturę Europy i Polski, – uzasadnia potrzebę troski o kulturę chrześcijańską w Europie i Polsce.
--	--	--	--

V. ŚWIĘCI KOŚCIOŁA UCZĄ NAS WIARY

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Bóg powołuje do świętości wszystkich ludzi, – definiuje słowo „męczennik”, – podaje, że św. Szczepan był pierwszym męczennikiem Kościoła, – podaje, że św. Stanisław ze Szczepanowa jest patronem chrześcijańskiego ładu moralnego, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest świętość, – określa sposoby realizacji powołania do świętości, – wyjaśnia, dlaczego św. Szczepan poniósł śmierć męczeńską, – definiuje określenie: „moralność”, – określa, dlaczego św. Stanisław ze Szczepanowa jest świadkiem wiary, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje zadania, które pomagają w realizacji powołania do świętości, – dowodzi znaczenia świętych w życiu Kościoła, – opisuje okoliczności męczeńskiej śmierci Szczepana, – proponuje sposoby dawania świadectwa wiary w Chrystusa, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje wybranych świętych, – dowodzi roli cierpienia i męczeństwa św. Szczepana w rozwoju Kościoła, – stwierdza, że świadectwo św. Stanisław ze Szczepanowa jest potwierdzeniem wierności Bogu, – wymienia męczenników z okresu II wojny światowej,
---	--	---	--

<ul style="list-style-type: none"> – wylicza cechy męczenników, – dowodzi, że wiara, nadzieja i miłość są mocą do dawania świadectwa wiary w Boga, – podaje, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży, – wymienia cechy miłości bliźniego, którymi odznaczał się św. Maksymilian Maria Kolbe, – wyjaśnia, na czym polega ofiarna postawa wobec bliźniego, – przytacza słowa św. Pawła, którymi w życiu kierował się bł. ks. Jerzy Popiełuszko, – definiuje pojęcia: wiara, posłuszeństwo w wierze, strażnik, – wylicza cechy, którymi odznaczał się prymas Stefan Wyszyński, – wyjaśnia, co znaczy być posłusznym w wierze i być strażnikiem wiary, – podaje, że Jezus jest najdoskonalszym nauczycielem wiary, – nazywa św. Jana Pawła II nauczycielem wiary, – objaśnia, jakie są zadania nauczyciela wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega świadectwo wiary, – charakteryzuje osobę oddającą życie za wiarę w Boga, – przytacza motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”, – wyjaśnia motto życiowe św. Stanisława Kostki, – podaje, że św. Maksymilian Maria Kolbe jest wzorem ofiarnej postawy wobec bliźniego, – proponuje sposoby realizacji ofiarnej postawy miłości w swoim życiu, – wyjaśnia, na czym polega służba prawdzie, – proponuje działanie na rzecz rozwoju swojej wiary i bliźnich, – określa cechy św. Jana Pawła II jako nauczyciela wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakie były przyczyny konfliktu pomiędzy Bolesławem Śmiałym a św. Stanisławem ze Szczepanowa, – uzasadnia potrzebę troski o ład moralny, – stwierdza, że męczennicy za wiarę są szczególnymi świadkami wiary, którzy swą śmiercią potwierdzili miłość Chrystusa ponad życie, – stwierdza, że św. Stanisław Kostka jest wzorem w realizacji powołania do świętości, – dowodzi, że św. Maksymilian Maria Kolbe jest wzorem ofiarnej postawy wobec bliźniego, – dowodzi, że bł. ks. Jerzy Popiełuszko jest przykładem służby prawdzie, – nazywa prymasa Stefana Wyszyńskiego strażnikiem wiary narodu polskiego, – uzasadnia potrzebę dawania świadectwa wiary, – dowodzi, dlaczego św. Jan Paweł II jest nauczycielem wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, – określa, jakimi wartościami kierował się św. Stanisław Kostka w swoim życiu, – opowiada o życiu św. Maksymiliana Marii Kolbego, – opowiada o życiu bł. ks. Jerzego Popiełuszki, – opowiada o życiu i działalności prymasa Stefana Wyszyńskiego, – uzasadnia, dlaczego prymas Stefan Wyszyński jest strażnikiem wiary narodu polskiego.
--	---	---	---

VI. KATECHEZY LITURGICZNE

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa, – podaje, że uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa jest nazywana Bożym Ciałem. – podaje, że Adwent jest czasem oczekiwania na Zbawiciela, – wylicza symbole adwentowe, – podaje, że 25 grudnia obchodzimy uroczystość Narodzenia Pańskiego, – wymienia tradycje bożonarodzeniowe, – streszcza tekst Ewangelii o narodzeniu Jezusa, – podaje, że Wielki Post jest czasem przygotowania do Wielkanocy, – wylicza nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – wymienia stacje Drogi krzyżowej, – podaje, że zmartwychwstanie Pana Jezusa to największe wydarzenie w historii 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu, – streszcza przypowieść o dziesięciu pannach, – objaśnia, do czego przygotowuje nas czas Adwentu, – wskazuje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – wyjaśnia, dlaczego Bóg posłał na ziemię swego Syna, – objaśnia, co pomaga w owocnym przeżyciu Wielkiego Postu, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus przyjął mękę i śmierć na krzyżu, – objaśnia, czego dokonał Pan Jezus przez swoją śmierć na krzyżu, – wylicza zwyczaje wielkanocne, – wyjaśnia, czego dokonał Pan Jezus przez swoje zmartwychwstanie, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu, – wyjaśnia, co znaczą słowa Pana Jezusa: „Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny” (Mt 25,13), – uzasadnia potrzebę czujności i gotowości na spotkanie z Bogiem, – proponuje sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość, – określa, na czym polega nawrócenie i pokuta, – proponuje sposoby owocnego przeżycia Wielkiego Postu, – opowiada o wydarzeniach z drogi krzyżowej Pana Jezusa, – opowiada o wydarzeniu zmartwychwstania Pana Jezusa, – proponuje sposoby dawania świadectwa wiary w Chrystusa. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina, – określa znaczenie adwentowych zwyczajów i symboli, – dowodzi, co objawił Bóg ludziom, posyłając na ziemię swego Syna, – dowodzi wartości postu, modlitwy i jałmużny.
--	--	--	--

człowieka, – nazywa uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego najważniejszym świętem chrześcijańskim.	– objaśnia, co zapowiada zmartwychwstanie Jezusa.		
---	--	--	--